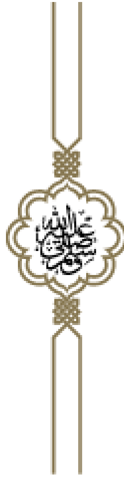

Kırk Hadiste Merhamet

40 HADİSTE MERHAMET

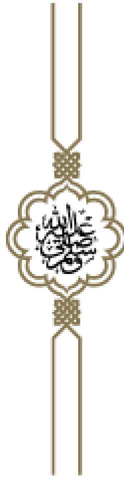

لَمَّا قَضَى اللّٰهُ الْخَلْقَ كَتَبَ فِي كِتَابِهِ فَهُوَ عِنْدَهُ فَوْقَ الْعَرْشِ إِنَّ رَحْمَتِي غَلَبَتْ غَضَبِي

Allah mahlûkatı yarattığı vakit; kendi nezdinde arşın üstünde bulunan kitabına “Rahmetim, gazabıma üstün geldi” diye yazdı.

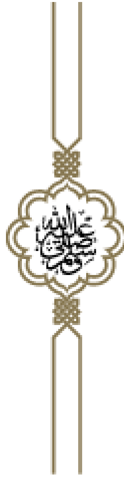
(Buhârî, Tevhid, 15, 22, 28, 55; Müslim, Tevbe, 14-16)

إِنَّ رَبَّكُمْ رَحِيمٌ ، مَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كُتِبَتْ لَهُ حَسَنَةٌ ، فَإِنْ عَمِلَهَا كُتِبَتْ عَشْراً إِلَى سَبْعِمِائَةٍ
إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ وَمَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كُتِبَتْ لَهُ حَسَنَةٌ ، فَإِنْ عَمِلَهَا كُتِبَتْ وَاحِدَةً أَوْ يَمْحُوهَا

Rabbiniz gerçekten çok merhametlidir. Kim içinden bir iyilik yapmayı geçirir de onu yapmazsa, ona bir iyilik sevabı yazılır. Eğer onu yaparsa, on katından yedi yüz katına hatta kat kat fazlasına kadar iyilik sevabı yazılır. Kim de içinden bir kötülük yapmayı geçirir de
onu yapmazsa, ona bir iyilik sevabı yazılır. Eğer onu yaparsa,
bir kötülük günahı yazılır veya Allah onu siler.

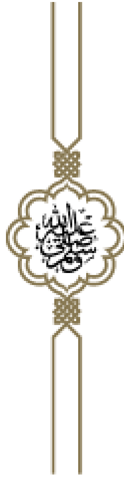
(Dârimî, Rikâk, 70)

هَذِهِ رَحْمَةٌ جَعَلَهَا اللهُ فِى قُلُوبِ عِبَادِهِ وَإِنَّمَا يَرْحَمُ اللهُ مِنْ عِبَادِهِ الرُّحَمَاءَ

Bu, Allah’ın kullarının kalplerine yerleştirdiği merhamettir ve Allah, ancak merhametli kullarına rahmet eder.

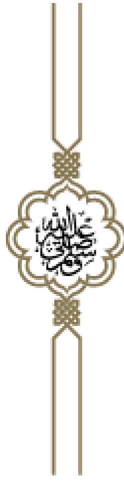
(Müslim, Cenaiz, 11; Buhârî, Merdâ, 9)

جَعَلَ اللهُ الرَّحْمَةَ مِائَةَ جُزْءٍ ، فَأَمْسَكَ عِنْدَهُ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ جُزْءًا ، وَأَنْزَلَ فِى الأَرْضِ جُزْءًا وَاحِدًا، فَمِنْ
ذٰلِكَ الْجُزْءِ يَتَرَاحَمُ الْخَلْقُ ، حَتَّى تَرْفَعَ الْفَرَسُ حَافِرَهَا عَنْ وَلَدِهَا خَشْيَةَ أَنْ تُصِيبَهُ

Allah Teâlâ rahmetini yüz parçaya ayırdı. Doksan dokuzunu kendi yanında tuttu,
bir parçasını ise yeryüzüne indirdi. İşte bu bir parça rahmet sebebiyle bütün canlılar birbirine merhamet ederler. Hatta kısrak (emzirirken) yavrusuna basıp da
zarar verir korkusuyla ayağını kaldırır.

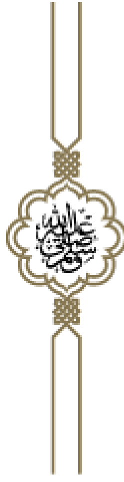
(Buhârî, Edeb,19; Müslim, Tevbe, 21)

إِنَّ اللهَ خَلَقَ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضَ مِائَةَ رَحْمَةٍ كُلُّ رَحْمَةٍ طِبَاقَ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالأَرْضِ
فَجَعَلَ مِنْهَا فِى الأَرْضِ رَحْمَةً فَبِهَا تَعْطِفُ الْوَالِدَةُ عَلَى وَلَدِهَا وَالْوَحْشُ وَالطَّيْرُ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ
فَإِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ أَكْمَلَهَا بِهَذِهِ الرَّحْمَةِ

Allah Teâlâ, yeri ve gökleri yarattığı gün yüz rahmet yarattı. Her bir rahmet, yerle gök arasını dolduracak kadardır. Bu yüz rahmetten yeryüzüne bir tek rahmet indirdi ki,
bu sayede anne yavrusuna, yabani hayvanlar ve kuşlar da birbirine merhamet ederler. Kıyamette ise O, bu rahmetin tamamı ile kullarına merhamet eder.

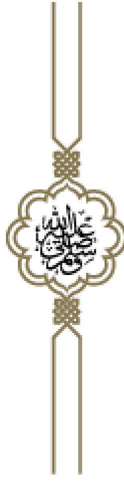
(Müslim, Tevbe, 21)

لاَ يَرْحَمُ اللهُ مَنْ لاَ يَرْحَمُ النَّاسَ

İnsanlara merhamet etmeyene Allah da merhamet etmez.

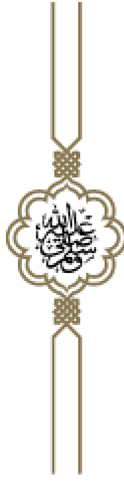
(Buhârî, Tevhid, 2)

أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلٌ وَمَعَهُ صَبِيٌّ ، فَجَعَلَ يَضُمُّهُ إِلَيْهِ ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
: أَتَرْحَمُهُ ؟ قَالَ : نَعَمْ ، قَالَ : فَاللهُ أَرْحَمُ بِكَ مِنْكَ بِهِ ، وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

Bir adam yanındaki çocukla Hz. Peygamber (s.a.s.)’e geldi. Adam çocuğu bağrına basıyordu.
Hz. Peygamber (s.a.s.): “Ona karşı merhametlisin değil mi?” diye sorunca adam: “Evet” dedi.
Bunun üzerine O (s.a.s.): “Allah, ona karşı senden çok daha merhametlidir. O, merhametlilerin en merhametlisidir” buyurdu.

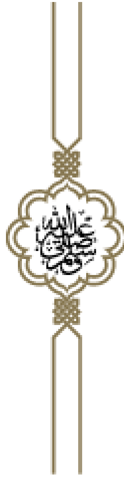
(Buhârî, Edebü’l-Müfred, 137)

يَقُولُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ أَنَا أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ أَدْخِلُوا جَنَّتِي مَنْ كَانَ لاَ يُشْرِكُ بِي شَيْئاً. قَالَ فَيَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ.

Yüce Allah “Ben, merhametlilerin en merhametlisiyim. Bana hiçbir şeyi ortak koşmayanları cennetime koyun!” buyurur ve bunun üzerine onlar cennete girerler.

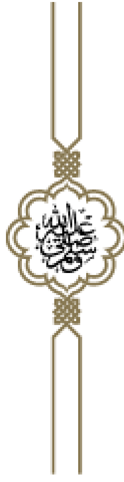
(Ahmed b. Hanbel, Müsned, I. 4)

قَدِمَ نَاسٌ مِنَ الأَعْرَابِ عَلَى رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالُوا أَتُقَبِّلُونَ صِبْيَانَكُمْ فَقَالُوا نَعَمْ . فَقَالُوا
لَكِنَّا وَاللهِ مَا نُقَبِّلُ. فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «أَوَأَمْلِكُ إِنْ كَانَ اللهُ نَزَعَ مِنْكُمُ الرَّحْمَةَ»

Çölde yaşayan Araplardan bazıları Resulullah’ın (s.a.s.) yanına geldiler;
(Onun çocukları öpüp sevdiğini görünce):
- Siz çocuklarınızı öpüyor musunuz? dediler. Hz. Peygamber (s.a.s.):
- Evet, cevabını verince onlar:
- Ama biz vallahi çocukları öpmeyiz, dediler. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz (s.a.s.):
- Allah, sizin kalbinizden merhameti söktüyse, ben ne yapabilirim, buyurdu.

(Müslim, Fedâil, 64)

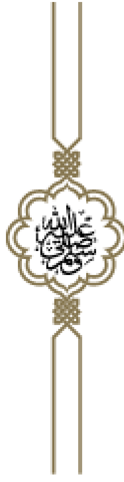

أَنَّ الأَقْرَعَ بْنَ حَابِسٍ أَبْصَرَ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُقَبِّلُ الْحَسَنَ فَقَالَ إِنَّ لِى عَشَرَةً مِنَ الْوَلَدِ

مَا قَبَّلْتُ وَاحِدًا مِنْهُمْ فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّهُ مَنْ لاَ يَرْحَمُ لاَ يُرْحَمُ

Akra’ b. Hâbis Hz. Peygamber (s.a.s.)’i torunu Hasan’ı öperken görünce :
“Benim on çocuğum var, onlardan birini bile öpmedim” dedi. Bunun üzerine Resulullah (s.a.s.):
“Merhamet etmeyene merhamet olunmaz.” buyurdu.

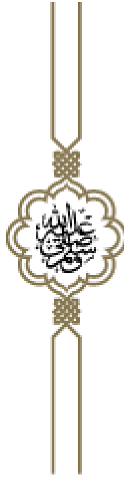
(Müslim, Fedâil, 65)

إِنَّ اللهَ تَعَالَى فَرَضَ فَرَائِضَ فَلَا تُضَيِّعُوهَا ، وَحَدَّ حُدُوداً فَلَا تَعْتَدُوهَا ، وَحَرَّمَ أَشْيَاءَ فَلَا تَنْتَهِكُوهَا ،
وَسَكَتَ عَنْ أَشْيَاءَ رَحْمَةً لَكُمْ غَيْرَ نِسْيَانٍ فَلَا تَبْحَثُوا عَنْهَا

Allah Teâlâ bazı şeyleri farz kılmıştır, onları koruyunuz! Bazı sınırlar (yasa/klar) koymuştur; onları aşmayınız! Bazı şeyleri haram kılmıştır, onlara da yaklaşmayınız.
Bazı şeyleri de, unuttuğu için değil, size merhametinden dolayı onlardan söz etmemiştir, onları da soruşturmayın.

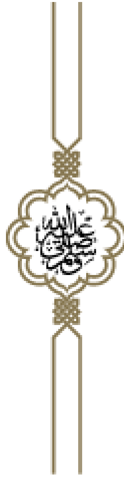
(Hâkim, Müstedrek, IV. 115)

أَنَا مُحَمَّدٌ وَأَحْمَدُ وَالْمُقَفِّي وَالْحَاشِرُ وَنَبِيُّ التَّوْبَةِ وَنَبِيُّ الرَّحْمَةِ

Ben Muhammed'im, Ahmed'im, (peygamberlerin izinden giden) Mukaffî'yim, (insanları etrafına toplayan) Hâşir'im, tevbe peygamberiyim, rahmet peygamberiyim.

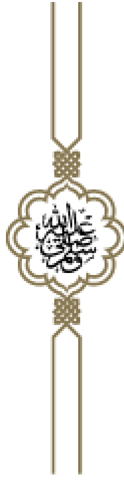
(Müslim, Fedâil, 126)

إِنِّي لَمْ أُبْعَثْ لَعَّانًا وَإِنَّمَا بُعِثْتُ رَحْمَةً

Ben lanetçi olarak gönderilmedim. Ben ancak rahmet olarak gönderildim.

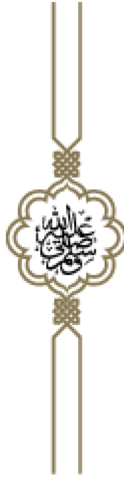
(Müslim, Birr, 87)

إِنِّى لَأَدْخُلُ الصَّلاَةَ أُرِيدُ إِطَالَتَهَا فَأَسْمَعُ بُكَاءَ الصَّبِيِّ فَأُخَفِّفُ مِنْ شِدَّةِ وَجْدِ أُمِّهِ بِهِ

Ben bazen uzatmak niyetiyle namaza başlarım. Fakat bir çocuğun ağlayışını duyar ve annesinin ona düşkünlüğünü bildiğim için namazı kısa tutarım.

(Müslim, Salât, 192)

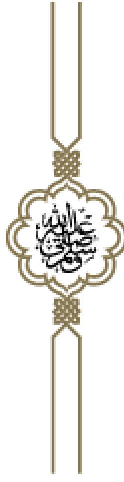

اَللّٰهُمَّ إِنِّى ظَلَمْتُ نَفْسِى ظُلْمًا كَثِيرًا وَلاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ فَاغْفِرْ لِى مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ

وَارْحَمْنِى إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

Ey Allah'ım! Ben kendime çok zulmettim, günahları ancak sen bağışlarsın. Mağfiretinle beni bağışla ve bana merhamet et. Şüphesiz sen çok bağışlayan ve çok merhamet edensin.

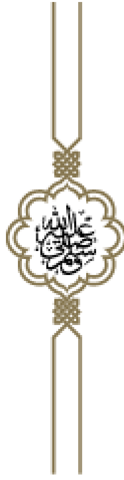
(Tirmizî, Daavât, 96)

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَارْضَ عَنَّا وَتَقَبَّلْ مِنَّا وَأَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ وَنَجِّنَا مِنَ النَّارِ وَأَصْلِحْ لَنَا شَأْنَنَا كُلَّهُ

Allahım! Bizi bağışla, bize merhamet eyle, bizden razı ol, (amellerimizi) kabul eyle,
bizi cennetine koy, bizi cehennemden kurtar ve bizim her halimizi ıslah eyle.

(İbn Mâce, Duâ, 2)

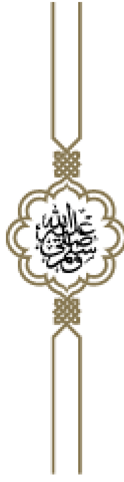

إِذَا أَوَى أَحَدُكُم إِلَى فِرَاشِهِ يَقُولُ : بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي ، وَبِكَ أَرْفَعُهُ ،

إِنْ أَمْسَكْتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا ، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ

Sizden biriniz yatağına girdiğinde, şöyle dua etsin:
“Rabbim! senin adınla yan tarafıma uzandım, senin adınla da kalkarım.
Eğer ruhumu alırsan, bana merhamet et. Eğer ruhumu geri verir (uyandırır)sen,
salih kullarını koruduğun gibi beni de koru!

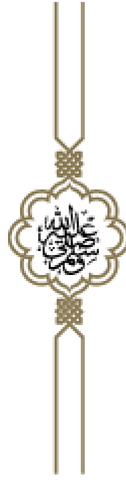
(Buhârî, Daavât, 13; Müslim, Zikir, 64)

كُنَّا نَعُدُّ لِرَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْمَجْلِسِ الْوَاحِدِ مِائَةَ مَرَّةٍ :
« رَبِّ اغْفِرْ لِي ، وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ »

Biz Resulullah'ın (s.a.s.) oturduğu bir mecliste tam yüz defa şöyle dediğini sayardık:
"Rabbim beni bağışla, tövbemi kabul et; çünkü sen tövbeleri çok kabul edensin,
çok merhamet edensin."

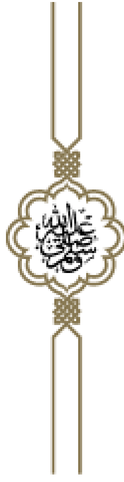
(Ebû Dâvûd, Vitr, 26; Tirmizî, Daavât, 39)

لاَ يَقُولَنَّ أَحَدُكُمُ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِى إِنْ شِئْتَ اَللَّهُمَّ ارْحَمْنِى إِنْ شِئْتَ لِيَعْزِمِ الْمَسْأَلَةَ فَإِنَّهُ لاَ مُكْرِهَ لَهُ

Sizden biri sakın “Allahım dilersen beni bağışla, Allahım dilersen bana merhamet et” demesin. İstediğini kararlı olarak istesin. Çünkü Allah için hiç bir zorlayıcı yoktur.

(Buhârî, Deavat, 21)

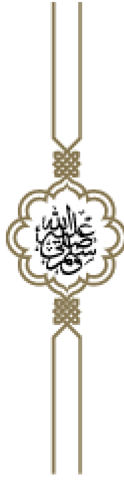

مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِى تَوَادِّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ

سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَّى

Müminler birbirlerini sevmede, birbirlerine merhamet etmede ve birbirlerine şefkat göstermede tek bir vücut gibidir. O vücudun bir organı acı çektiğinde, bedenin diğer organları da uykusuzluk ve yüksek ateşle bu acıyı paylaşırlar.

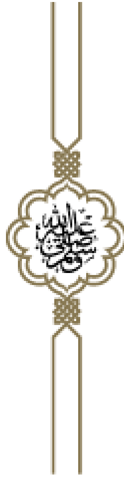
(Müslim, Birr ve Sıla, 66; Buhârî, Edeb, 27)

لاَ تُنْزَعُ الرَّحْمَةُ إِلاَّ مِنْ شَقِيٍّ

Merhamet, ancak katı kalpli kimselerden çekilip alınır.

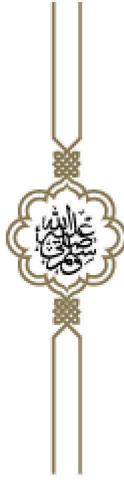
(Ebû Davud, Edeb, 58; Tirmizî, Birr ve Sıla, 16)

الرَّاحِمُونَ يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمَنُ اِرْحَمُوا مَنْ فِى الْأَرْضِ يَرْحَمْكُمْ مَنْ فِى السَّمَاءِ

Merhametlilere Rahman merhamet eder. Siz yeryüzündekilere merhamet edin ki
göktekiler de size merhamet etsin!

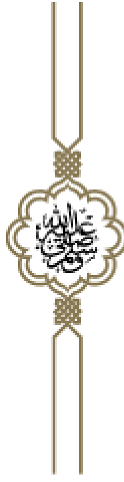
(Tirmizî, Birr ve Sıla, 16; Buhârî, Edeb, 13)

أَهْلُ الْجَنَّةِ ثَلَاثَةٌ ذُو سُلْطَانٍ مُقْسِطٌ مُتَصَدِّقٌ مُوَفَّقٌ وَرَجُلٌ رَحِيمٌ رَقِيقُ الْقَلْبِ لِكُلِّ ذِى قُرْبَى وَمُسْلِمٍ
وَعَفِيفٌ مُتَعَفِّفٌ ذُو عِيَالٍ

Cennetlikler üç kısımdır:
1. Adaletli, yardımsever ve başarılı yetki sahibi, 2. Her akrabaya ve Müslümana karşı
yufka yürekli, merhametli kişi, 3. İffetli, namuslu, çoluk çocuk sahibi olan kişi.

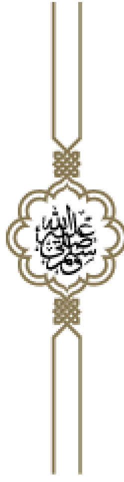
(Müslim, Cennet, 63)

رَحِمَ اللهُ عَبْدًا سَمْحًا إِذَا بَاعَ سَمْحًا إِذَا اشْتَرَى سَمْحًا إِذَا اقْتَضَى

Sattığı zaman kolaylık gösteren, satın aldığı zaman kolaylık gösteren ve hakkını isterken kolaylık gösteren kula Allah merhamet eylesin.

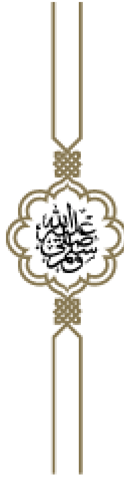
(İbn Mâce, Ticaret, 28)

لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا وَيُوَقِّرْ كَبِيرَنَا

Küçüklerimize merhamet etmeyen, büyüklerimize saygı göstermeyen bizden değildir.

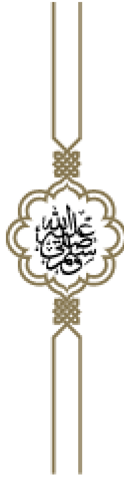
(Tirmizî, Birr ve Sıla, 15)

مَنْ كَانَ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ يُؤْوِيهِنَّ وَيَكْفِيهِنَّ وَيَرْحَمُهُنَّ فَقَدْ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ

Kimin üç kızı olur da onları barındırır, ihtiyaçlarını karşılar, onlara merhametle davranırsa, cenneti hak eder.

(Buhârî, Edebü'l-Müfred, 41)

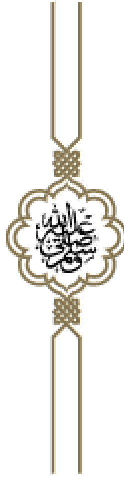

ثَلاَثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ نَشَرَ اللهُ عَلَيْهِ كَنَفَهُ وَأَدْخَلَهُ جَنَّتَهُ رِفْقٌ بِالضَّعِيفِ

وَشَفَقَةٌ عَلَى الْوَالِدَيْنِ وَإِحْسَانٌ إِلَى الْمَمْلُوكِ

Allah şu üç özelliği taşıyan kimseye himayesini artırır ve onu cennetine koyar:
Güçsüzlere yumuşak davranmak, ana babaya şefkat etmek ve elinin altında bulunanlara iyi muamele etmek.

(Tirmizî, Sıfatü'l-Kıyâme, 48)

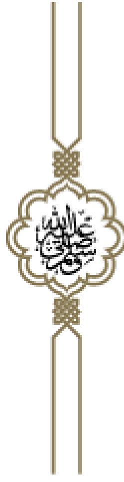

إِنَّ اللهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرِّفْقَ وَيُعْطِى عَلَى الرِّفْقِ مَا لاَ يُعْطِى عَلَى الْعُنْفِ

وَمَا لاَ يُعْطِى عَلَى مَا سِوَاهُ

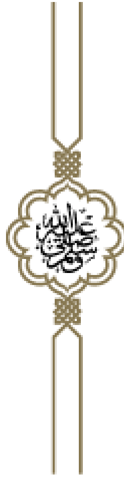
Allah Refîk'dir (yumuşaklıkla davranır) ve yumuşaklıkla davranmayı sever.
Sertlik ve başka şeyler için vermediğini rıfk için verir.

(Müslim, Birr ve Sıla, 77)

مَنْ يُحْرَمِ الرِّفْقَ يُحْرَمِ الْخَيْرَ

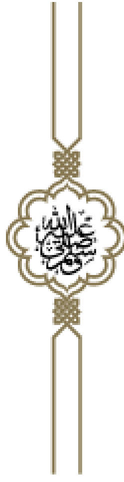
Bir kimse yumuşak davranmaktan mahrumsa, hayırdan da mahrumdur.
(Müslim, Birr ve Sıla, 76)

كَانَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَحُثُّ فِى خُطْبَتِهِ عَلَى الصَّدَقَةِ وَيَنْهَى عَنِ الْمُثْلَةِ.

Resulullah (s.a.s.) hutbesinde sadaka vermeye teşvik eder,
müsle (canlıların organlarını kesip-parçalayarak öldürme)yi de yasaklardı.

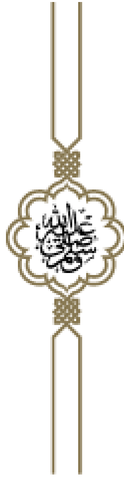
(Nesâî, Tahrimu'd-dem, 10)

إِنَّ اللهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

Allah her şeye karşı iyi-güzel davranmayı emretti.

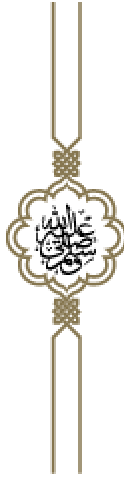
(Müslim, Sayd ve Zebâih, 57)

ارْحَمُوا تُرْحَمُوا وَاغْفِرُوا يَغْفِرِ اللهُ لَكُمْ

Merhamet edin ki, size de merhamet edilsin. Bağışlayın ki, Allah da sizi bağışlasın.

(Ahmed b. Hanbel, Müsned, II. 219)

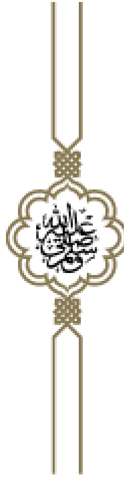

إِنَّ لِكُلِّ شَجَرَةٍ ثَمَرَةٌ وَثَمَرَةُ الْقَلْبِ اَلْوَلَدُ إِنَّ اللهَ لاَ يَرْحَمُ مَنْ لاَ يَرْحَمْ وَلَدَهُ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ

لاَ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ إِلاَّ رَحِيمٌ قُلْنَا : يَا رَسُولَ اللهِ كُلُّنَا يَرْحَمُ . قَالَ : لَيْسَ رَحْمَتُهُ أَنْ يَرْحَمَ أَحَدُكُمْ صَاحِبَهُ
إِنَّمَا الرَّحْمَةُ أَنْ يَرْحَمَ النَّاسَ

Her ağacın bir meyvesi vardır. Kalbin meyvesi de çocuktur. Allah çocuğuna merhamet etmeyene merhamet etmez. Beni yaşatan Allah'a yemin ederim ki, cennete ancak merhametliler girer. Biz "Ey Allah'ın Resulü, hepimiz (çocuklarımıza) merhamet ederiz." dedik. Bunun üzerine o şöyle buyurdu: "Sizden birinizin merhameti, yanındakilere merhamet etmesi değildir, asıl merhamet tüm insanlara merhamet etmesidir.

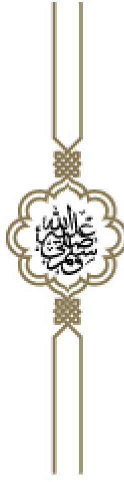
(Heysemî, Mecmau'z-zevâid, VIII, 187)

دَخَلَتْ امْرَأَةٌ النَّارَ مِنْ جَرَّاءِ هِرَّةٍ لَهَا أَوْ هِرٍّ رَبَطَتْهَا فَلَا هِيَ أَطْعَمَتْهَا وَلَا هِيَ أَرْسَلَتْهَا تُرَمْرِمُ
مِنْ خَشَاشِ الْأَرْضِ حَتَّى مَاتَتْ هَزْلًا

Bir kadın, doyurmadığı, yerdeki börtü-böcekle karnını doyurması için salmayıp bağlayarak açlıktan ölümüne sebep olduğu kedisi yüzünden cehenneme girdi.

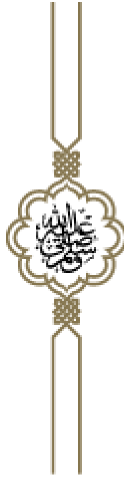
(Müslim, Birr ve Sıla, 135)

لاَ تَتَّخِذُوا شَيْئًا فِيهِ الرُّوحُ غَرَضًا

Hiçbir canlıyı atış için hedef yapmayın!

(Müslim, Sayd ve Zebaih, 58)

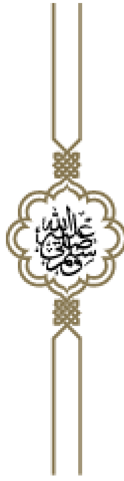

عَنْ سُرَاقَةَ بْنِ جُعْشُمٍ قَالَ سَأَلْتُ رَسُولَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ ضَالَّةِ الْإِبِلِ تَغْشَى حِيَاضِي

قَدْ لُطْتُهَا لِإِبِلِي فَهَلْ لِي مِنْ أَجْرٍ إِنْ سَقَيْتُهَا فَقَالَ « نَعَمْ فِي كُلِّ ذَاتِ كَبِدٍ حَرَّى أَجْرٌ »

Sürâka b. Cü'şûm der ki: Resulullah'a (s.a.s.) "kendi develerim için çevirdiğim havuzuma gelen kayıp develeri sularsam bana bir ecir var mı?" diye sordum, şöyle buyurdu:
"Evet, ciğeri kavrulan (her canlıya) yapılan iyilikten dolayı sevap vardır."

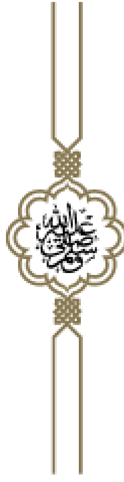
(İbn Mâce, Edeb, 8)

هِشَام بْن زَيْدِ بْنِ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ دَخَلْتُ مَعَ جَدِّى أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ دَارَ الْحَكَمِ بْنِ أَيُّوبَ فَإِذَا قَوْمٌ
قَدْ نَصَبُوا دَجَاجَةً يَرْمُونَهَا قَالَ فَقَالَ أَنَسٌ نَهَى رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ تُصْبَرَ الْبَهَائِمُ »

Enes b. Mâlik'in torunu Hişam anlatmaktadır: 'Dedem Enes b. Mâlik ile birlikte Hakem b. Eyyub'un mahallesine girdim. Bir de gördük ki, bazıları bir tavuğu (hedef olarak) dikmiş, ona atış yapıyorlardı. Bunun üzerine Enes: "Resulullah (s.a.s.) hayvanların bu şekilde tutularak öldürülmesini yasakladı" dedi.

(Müslim, Sayd ve Zebâih, 58)

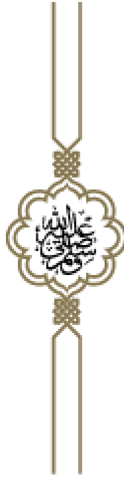

مَنْ قَتَلَ عُصْفُورًا عَبَثًا عَجَّ إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَقُولُ

يَا رَبِّ إِنَّ فُلاَنًا قَتَلَنِي عَبَثًا وَلَمْ يَقْتُلْنِي لِمَنْفَعَةٍ

Kim boş yere bir serçe öldürürse kıyamet günü o serçe,
“Ey Rabbim falan kimse beni bir fayda (elde etmek) için değil de boş yere öldürdü”
diyerek öldüreni Allah Teâlâ’ya şikâyet edecektir.

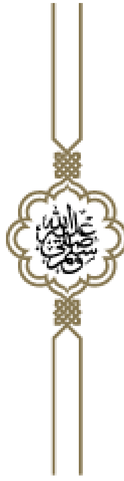
(Nesâî, Dahâyâ, 42)

إِنَّ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا أُهْدِيَ لَهَا طَيْرٌ أَوْ ظَبْيٌ فِي الْحَرَمِ فَأَرْسَلَتْهُ

Hz. Aişe'ye (r.a.) Harem'de bir kuş ya da bir ceylan hediye edildi.
O derhal onu serbest bıraktı.

(Beyhakî, Sünenü'l Kübrâ, V, 334)

بَيْنَا رَجُلٌ بِطَرِيقٍ ، اِشْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ فَوَجَدَ بِئْرًا فَنَزَلَ فِيهَا فَشَرِبَ ، ثُمَّ خَرَجَ ، فَإِذَا كَلْبٌ يَلْهَثُ يَأْكُلُ الثَّرَى
مِنَ الْعَطَشِ ، فَقَالَ الرَّجُلُ لَقَدْ بَلَغَ هَذَا الْكَلْبَ مِنَ الْعَطَشِ مِثْلُ الَّذِى كَانَ بَلَغَ مِنِّى ، فَنَزَلَ الْبِئْرَ ، فَمَلأَ خُفَّهُ
مَاءً ، فَسَقَى الْكَلْبَ ، فَشَكَرَ اللهُ لَهُ ، فَغَفَرَ لَهُ . قَالُوا يَا رَسُولَ اللهِ وَإِنَّ لَنَا فِى الْبَهَائِمِ لَأَجْرًا فَقَالَ « فِى كُلِّ
ذَاتِ كَبِدٍ رَطْبَةٍ أَجْرٌ »

Bir adam yolculuktayken susadı ve bulduğu bir kuyuya inip su içti. Çıktığında, dili dışarda, hızlı hızlı soluyan ve susuzluktan nemli toprağı yalayan bir köpek gördü. Adam: "Anlaşılan bu köpek de tıpkı benim gibi susuzluk çekmiş!" dedi ve hemen kuyuya inerek pabucu ile su çıkarıp köpeğe içirdi. Bunun üzerine Yüce Allah, onu bağışladı. Sahabiler: "Ey Allah'ın Resulü,
hayvanlara yaptıklarımızdan dolayı bize sevap var mı? diye sorunca Resulullah (s.a.s.):
"Elbette her canlıya yaptığınız iyilikte size ecir vardır" buyurdu. (Buhârî, Mezâlim, 23)